ข้อคิดจาก.....คนสามคน

นำเสนอเมื่อ : 22 ก.ย. 2552

ณ วัดบ้านป่าแห่งหนึ่ง

หลวงตาเพิ่งกลับจากการบิณฑบาตเห็นลูกศิษย์วัดนั่งร้องไห้สะอึกสะอื้น

จึงเข้าไปถามไถ่ว่าเป็นอะไร ลูกศิษย์ตอบกลับมาว่า “ผมถูกใส่ร้าย

ผมไม่ได้ขโมยเงินในหอพระ แต่ผมเข้าไปปัดกวาดเช็ดถูบ่อย ๆ

ทุกคนก็หาว่าผมเป็นขโมย ไม่มีใครเชื่อผมเลย ฮือ ฮือ”

หลวงตานั่งลงข้าง ๆ พยักหน้าเข้าใจแล้วสอนลูกศิษย์ว่า

“เจ้ารู้ไหม
ในตัวเรามีคนอยู่สามคน คนแรกคือคนที่เราอยากจะเป็น คนที่สองคือ คนที่คนอื่นคิดว่าเราเป็น
คนที่สามคือตัวเราที่เป็นเราจริง ๆ “ ลูกศิษย์หยุดร้องไห้ นิ่งฟังหลวงตา

คนเราล้วนมีความฝัน ความทะยานอยาก ตามประสาปุถุชนทั่วไป

ไม่ใช่สิ่งเลวร้าย บางครั้งความฝันก็เป็นสิ่งสวยงาม

เป็นพลังที่ทำให้เราก้าวเดิน เช่น บางคนอยากเป็นนักร้อง เป็นนักมวย

เป็นดารา ถ้าถึงจุดหมายเราก็จะรู้สึกว่าโลกนี้ช่างสว่างไสวสวยงาม

ดังนั้นเราควรมีความฝันไว้ประดับตน เพื่อเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงหัวใจ”

มาถึงไอ้ตัวที่สอง จะเป็นเราแบบที่คนอื่นยัดเยียดให้เป็น

บางครั้งก็ยัดเยียดว่าเราดีเลิศ จนเราอาย

เพราะจิตสำนึกเรารู้ดีว่ามันไม่จริงหรอก แต่เราก็ยิ้มรับ

แต่บางครั้งไอ้ตัวที่สองนี้ก็มหาอัปลักษณ์จนไม่อยากจะนึกถึง

ซ้ำร้ายยังเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

เพราะมันเป็นโลกในมือคนอื่น มันเป็นสิ่งแปลกปลอมที่คนอื่นยื่นให้”

อย่างคนขับสิบล้อจอดรถอยู่ข้างทางเฉย ๆ เข้ามาพบศพใต้ท้องรถ

ก็ต้องขับรถหนี ทั้งที่ศพนั้นถูกรถชนตายอีกฝั่งแล้วดันถลามาใต้ท้องรถ

แต่ขึ้นชื่อว่าเป็นคนขับสิบล้อ บางคนก็ตัดสินไปแล้วว่าเขาเป็นฆาตกร”

สมัยที่หลวงตายังไม่ได้บวชเคยไปส่งเพื่อนผู้หญิงที่มีผัวแล้ว

เพราะเห็นว่าบ้านเป็นซอยเปลี่ยว ส่งได้สองครั้งก็เป็นเรื่อง

ชาวบ้านซุบซิบนินทา

หาว่าเป็นชู้กับเมียชาวบ้าน คนที่เห็นนั้นมองคนอื่นด้วยใจที่หยาบช้า

ไร้วิจารณญาณ ใจแคบ

มองคนอื่นผ่านกระจกสีดำแห่งใจตัวเอง คนเหล่านี้มีอยู่ทั่วไปในสังคม

เจ้าต้องจำไว้นะ ทุกครั้งที่เราว่าคนอื่นเลว คนอื่นไม่ดี

ก็เท่ากับเราประจานความมืดดำในใจตัวเองออกมา

เห็นสิ่งไม่ดีของใครจงเตือนตัวเองว่าอย่าทำ อย่าเลียนแบบ

นั่นแหละวิถีของนักปราชญ์ ถ้าเอาไปว่าร้ายนินทาเรียกว่าวิถีของคนพาล”

“แล้วเราต้องทำตัวอย่างไรละครับในเมื่อเราต้องเจอคนเหล่านั้นเรื่อย ๆ “ ลูกศิษย์หยุดร้องไห้แล้วเริ่มสนทนาโต้ตอบหลวงตา

เจ้าต้องทำความเข้าใจจิตใจมนุษย์ เรียนรู้ว่าความเข้าใจผิดเกิดขึ้นได้ เราห้ามใจใครไม่ได้

สิ่งใดที่เราไม่ได้ทำ

ไม่ได้คิด ไม่ได้เป็น

แต่คนอื่นคอยยัดเยียดให้เรา

เราก็ไม่ควรให้ความสำคัญ

เพราะเราสัมผัสได้ว่าสิ่งนั้นไม่มีอยู่จริง

ใจเราควรสงบนิ่ง

ยังไม่ต้องชำระ

ใจคนอื่นต่างหากที่ควรซักฟอกให้ขาวสะอาดกว่าที่เป็นอยู่

เขาเหล่านั้นเป็นบุคคลที่น่าสงสารมีเวลามองคนอื่น

แต่ไม่มีเวลามองตัวเอง

จงแผ่เมตตาให้เขาไป เข้าใจใช่ไหม”

เข้าใจครับหลวงตา” เด็กน้อยยิ้มมีความสุขอีกครั้ง

จาก FW